

uz razmišljanje ♩ = 69-76

dvoglasno

1. Du - ša ču - je sve - te rije - či, tra - ži svjet - lost is - ti - ne.
 2. Krist po - niz - nost, krot - kost tra - ži jer je teš - ko su - cem bit';
 3. Jed - noć re - koh bliž - njem svo - mu: "Vi - dim trun u o - ku tvom;

Ja - o o - nom tko o - grije - ši du - šu pre - ma dru - go - me.
 mo - ram lju - bit, a ne ku - dit da bih bi - o svet i čist.
 vje - ruj me - ni, bra - tu svo - me, dok ga va - dim, mir - no stoj."

I - sus Krist nam dav - no re - će: "Ne - moj su - dit ni - ko - me";
 Mar - lživ đak ja mo - ram bi - ti kad me on po - du - ča - va.
 Al ne vid - jeh sa - svim zor - no, vid moj bje - še ne - ja - san.

mr - mor grub il' bla - gi os - mijeh vra - tit će se sva - ko - me.
 Us - kim pu - tem ja ću kro - čit, lju - bit svo - ga bliž - nje - ga.
 U svom o - ku spa - zih brv - no kad još jed - nom po - gle - dah.

višeglasno

Dra - gi Bo - že, ti nas vo - di pre - ma sjaj - noj o - ba - li

gdje sa an - đe - li - ma dob - rim te - be će - mo sla - vi - ti.

4. Moram više ljubit bližnjeg
 da bih trun uklonio;
 jer su oči vrlo nježne,
 trebam gledat pažljivo.
 Često grđah bližnje svoje
 za trun posve sćušan;
 kad bi barem brvno moje
 sprale suze kajanja!

5. Dobrotvornost vid naš liječi,
 put je čiste spoznaje;
 kad svom bratu brojah grijeha,
 sricah zao pravorijek.
 Sad ću tome reći zbogom,
 Krist će bit' mog srca pjev;
 dok se bavim svojim brvnom
 i ne gledam trunove.